

דף כא

ומתחילה נסתפק רבי יוחנן, האם כשמביאים עשירית האיפה שלימה, מביאים כן גם בשחרית וגם בין הערביים, [שתחת כל חצי של כהן גדול, הם מביאים אחד שלם], או שמביאים עשירית האיפה בשחרית בלבד, ובין הערבים אין מביאים כלל, [שמביאים בפעם אחת שלם, תחת הבאת שני חצאים בנפרד].

ולאחר מכן פשט ספק זה, ואמר, שיש להביא עשירית האיפה שלימה, גם בשחרית וגם בין הערביים.

אמנם בדבר זה יש להסתפק, שכן עם מנחת חביתין היה כהן גדול מביא שלושה לוגין שמן, חציים בבוקר, וחציים בין הערבים.

ועתה כשמת כהן גדול, ומביאים מנחת חביתין כפולה, עשרון שלם בבוקר, ועשרון שלם בערב, האם גם השמן כפול, שלושה לוגין בבוקר ושלושה בערב, או שרק המנחה כפולה, אבל העשרון אינו כפול.

ואמר רבי חזקיה, שיש להסתפק בדבר נוסף, שכן עם מנחת חביתין היה כהן גדול מביא שני קומצי לבונה, ומקריב אחד מהם בבוקר, ואחד מהם בערב, [כן דעת רבי יוסי בן דוסתאי במסכת מנחות^א].

ועתה כשמת כהן גדול, ומביאים מנחת חביתין כפולה, עשרון שלם בבוקר, ועשרון שלם בערב, האם גם הקמצים כפולים שנים בבוקר ושנים בערב, או שרק המנחה כפולה, אבל הקמצים אינם כפולים.

ורבי יוסי פשט את הספק האחרון, ואמר, מאחר ששיעור שני קמצים למד מלחם הפנים, אין להוסיף עליו.

ואמר רבי חזקיה, אם כן הוא הדין לספק הקודם, מאחר ששיעור שלושה לוגין למד מקרבן תמיד, אין להוסיף עליו.

כן הוא ביאור הסוגיה כפי גרסת הגר"א, וביאור תקלין חדתין, שרבי יוחנן פשט שמקריבים עשירית האיפה בבוקר, ועשירית האיפה בערב. ורבי יוסי ורבי חזקיה פשטו, שרק המנחה כפולה, אבל השמן והקמצים אינם כפולים.

אולם בעל קרבן העדה פירש, שרבי יוחנן לא פשט שמקריבים עשירית האיפה בבוקר, ועשירית

^א כן כתב בעל קרבן העדה. ומה שכתב בעל תקלין חדתין שהוא כרבנן דפליגי עליו, צ"ע.